

***Në fillim
Perëndia
krijoi qiejt
dhe tokën.***

Zanafilla 1:1

Fillimi i gjithë krijimit

Para fillimit të kohës nuk ka pasur dru të lartë, male të madhërishtme ose qiell me yje. Ka ekzistuar vetëm Perëndia. Por Ai na thotë çfarë ka ndodhur në librin e Vet të vërtetë, Biblën.

Perëndia krijon, që do të thotë sajon nga hiçi qiellin dhe tokën. Por bota ka qenë pa forma dhe boshe. Befas Perëndia tha: "*U bëftë drita!*" Dhe drita u duk. Ju e shihni se në Perëndinë është krejt fuqia dhe duke e përdorur vetëm Fjalën e Vet të Plotëfuqishme, Ai krijon gjithçka në qiell dhe në tokë.

Perëndia krijon gjithçka brenda gjashtë ditëve normale. Dhe kjo është e vërtetë, nuk iu deshën miliona vjet. Fjala e Perëndisë, Bibla, ripohon gjashtë ditët e krijimit me këto fjalë: "*Erdhi mbrëmja e pastaj erdhi mëngjezi: dita e parë.*" Përmendet gjithashtu për ditën e dytë, për të tretën dhe për të gjitha gjashtë ditët. Çdo ditë Perëndia thotë: "*Lë të jetë*" dhe me anë të Fjalës së Tij të Plotëfuqishme duken: drita, qielli, toka e thatë, oqeanet dhe lumenjt, bimët e fushës dhe pemët, dielli, hëna dhe yjet, peshku, bagëtia dhe bishat e egra. Ka një rend të përcaktuar strikt në gjithçka bën dhe krijon Perëndia.

Por më e mira e të gjitha krijesave të dukshme është e krijuar posaçërisht ditën e gjashtë. Ky është mashkulli. E gjithashtu femra. Mashkulli dhe femra janë të veçantë për shumë arsye. Adami, mashkulli i parë, u krijua prej Vetë Perëndisë nga pluhuri i tokës. Kurse femra e parë, Eva, u krijua prej Perëndisë me brinjën e Adamit. Ata me të vërtetë janë bërë posaçërisht.

Mashkulli është i posaçëm dhe për arsye se është i krijuar sipas shembëlltyrës së Perëndisë. Kjo nuk do të thotë se mashkulli i ngjan Perëndisë. Njeriu nuk mund të ngjajë kështu, sepse Perëndia është frymë. Ai nuk ka mish e kocka, si njerëzit. I krijuar sipas shembëlltyrës së Perëndisë do të thotë se gjatë krijimit njeriu është i përkryer sikundër dhe Perëndia, se është i pafaj dhe me njohje absolute për Perëndinë. Në fakt, kur Perëndia përfundon gjithçka të krijuar, Ai thotë se gjithçka është "*shumë mirë*". Krahas trupit, Perëndia i jep mashkullit dhe femrës shpirt të gjallë. Vetëm njerëzimit Perëndia i jep njëkohësisht dhe trup dhe shpirt. Asnjë krijesë tjetër që duket nuk ka shpirt të tillë.

Përveç se është bërë dhe krijuar posaçërisht sipas shembëlltyrës së Perëndisë, njeriu fiton sundim mbi

gjithë tokën dhe mbi gjithçka që është në të. Ai duhet të kujdeset për peshkun në det, për zogjt në ajër, për kafshët, tokën dhe të gjitha krijesat, që lëvizin mbi të. Ç'përgjegjësi të madhe i ngarkon Perëndia njerëzimit!

Por sot, për shkak të mëkatit njerëzimi nuk kujdeset gjithnjë për krijesën e Perëndisë, ashtu siç duhet.

Ne e keqpërdorjmë botën e bukur që ka krijuar Perëndia. E ndotim ajrin me tym të zi dhe avullime. Ndotim lumenjtë me ujra të ndenjur. Shpërndajmë plehra në qytetet tona dhe në natyrë. Vrasim kafshët e egra dhe presim pemët pa mbjellë të reja.

Ne nuk jemi zotë të mirë të krijimit të Perëndisë, siç duhej të ishim. Bota jonë nuk është ai krijim i bukur i bërë nga Perëndia.

Ne nuk sillemi me përgjegjësinë e duhur edhe ndaj trupit tonë. Ne teprojmë me të ngrëna, të pira dhe duhan. E shkatërrojmë trupin tonë me droga. Ne nuk jemi krijesat e përkryera, të bëra nga Perëndia.

Në vend që të shpërdorjmë trupin tonë dhe botën, ne duhet t'i jemi mirënjohës Perëndisë. Ne duhet Ta falënderojmë për shëndetin tonë. Duhet të kujdesemi mirë për trupin tonë. Ne duhet ta lëvdojmë Perëndinë, sepse jemi krijuar në një mënyrë të mrekullueshme, plot respekt. Asnjë krijesë tjetër nuk mund të mendojë si ne, as mund t'i përdorë duart si ne. Nuk ka krijesë tjetër, e cila të ketë shpirt si ne.

Shpirti gjithashtu është dhuratë e Perëndisë. Me anë të besimit në Jezu Krishtin, Birin e Perëndisë, shpirti ynë një ditë do të kthehet te Perëndia, I Cili na e ka dhënë. Ndaj, le të ngremë zërin duke lavdëruar Perëndinë me këto fjalë:

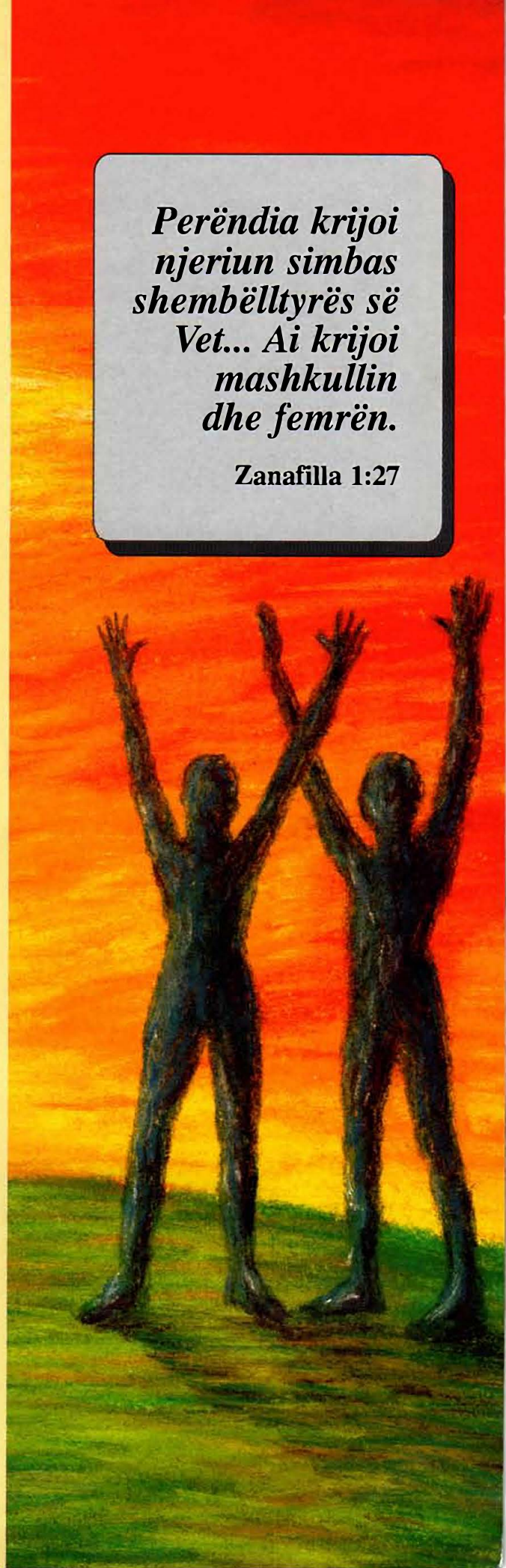
"Lavdëroje Zotin, sepse Ai është i mirë."

Për mësim të mëtejshëm lexoni kapitullin 1 dhe 2 të Zanafillës të Biblës tuaj.

Perëndia krijoi njeriun simbas shembëlltyrës së Vet... Ai krijoi mashkullin dhe femrën.

Zanafilla 1:27

*Me anë të një
njeriu të vetëm
mëkati hyri
në botë dhe me
anë të mëkatit
vdekja.*

Romakëve 5:12

Premtimi është dhënë

Kur Perëndia krijon mashkullin dhe femrën, Ai u jep një rol të caktuar në jetë. Mashkulli duhet të jetë kreu, prijësi i fsamiljes. Femra duhet të jetë një ndihmëse e përshtatshme. Por Adami u fut në mëkat nga Eva, e cila tundohet nga djalli. Si rezultat botën dhe njerëzimin e pllakosin pasoja të tmerrshme. Të mësojmë si ka ndodhur e gjithë kjo.

Pasi Perëndia krijoi botën, Ai i vuri prindërit tanë të parë në një kopësht të bukur, të njohur me emrin Eden. Duhet të ketë qenë ky një vend i mrekullueshëm. Aty rriteshin pemë të ndryshme, të cilët ta kënaqnin syrin dhe ishin të mira për të ngrënë. Përmes kopshtit kalonte një lumë, i cili i jepte ujë njeriut, kafshëve dhe bimëve. Adami dhe Eva ishin të lumtur. Puna nuk ishte një barrë, por një gëzim.

Por Perëndia i dha Adamit një urdhër. I tha të mos hante nga fryti i pemës së njohjes të së mirës dhe të së keqes, e cila ndodhej në qendër të kopshtit. Perëndia i tha se po të hajë nga fruti i saj, ka për të vdekur me siguri.

Atëherë në skenë u duk një engjëll i mëkatshëm, i quajtur Satan. Satani e pyeti Evën. Ai bëri që ajo dyshonte në qendrimet e Perëndisë. Madje e gënjeu. E tundoj, duke thënë: "*Ju s'keni për të vdekur aspak. Por Perëndia e di që ditën që do të hani nga pema e njohjes të sëmirës dhe të së keqes, do të bëheni si Ai.*" Dhe Eva, pra, e pa se fruti i pemës së ndaluar është i mirë për të ngrënë. Ajo e provoi. Pastaj i dha dhe Adamit. Dhe ai hëngri. Ata të dy nuk iu nënshtruan një urdhëri të thjeshtë të Perëndisë. Ata bënë mëkat. Sfiduan gjykimin e Perëndisë mbi vete dhe mbi botën, ku jetonin. Dhe vdiqën sakaq shpirtërisht, e pas kësaj edhe fizikisht.

Pasojat e mëkatit të Adamit dhe Evës janë të dukshme për atë kohë dhe janë po ato për secilin prej nesh sot.

Ju dhe unë nuk e kemi më shembëlltyrën e Perëndisë. Nuk jemi më të pafajshëm, por fajtorë. Nuk e njohim Perëndinë në mënyrë të përkryer.

Perëndia e kuptoi çfarë kishte ndodhur. Si dënim Ai i përzuri Adamin me Evën nga kopshti. Ai i tha Adamit se tanimë duhet të punonte më tepër. Se puna e tij do të jetë plot vuajtje. Dhe kështu vazhdon edhe sot e kësaj dite, apo jo? Ferra e gjëmba do të rriten në tokën e Adamit. Sikundër rriten edhe sot, apo jo? Trupi i Adamit do të rikthehet në pluhurin, prej të cilit ai u bë. Po kjo ndodh dhe kur vdesim,

apo jo? Perëndia i thotë Evës se me vuajtje do të lindësh fëmijë. Dhe kjo është kështu, apo jo? I tha se burri i saj do të sundojë mbi të. Kështu është dhe sot.

Por Perëndia nuk është vetëm i drejtë. Ai është gjithashtu Perëndi i mëshirshëm dhe falës. Ai u jep Adamit dhe Evës, dhe të gjithë mëkatarëve një premtim të mrekullueshëm, të bekuar. Ai premtim se do të dërgojë një Shpëtimtar. Ai thotë se Shpëtimtari do t'ia shtypë kokën, pra forcën, Satanit. Mirëpo, me kalimin e kohës Shpëtimtari do të plagoset nga Satani. Me anë të vuajtjes, të vdekjes së Vet dhe ringjalljes prej të vdekurve, Ai do ta lirojë njerëzimin nga faji i mëkatit, nga frika e vdekjes dhe nga forca e Satanit. Ky Shpëtimtar i premtuar që moti, nuk është veç se Jezu Krishti, Biri i Perëndisë.

Ju dhe unë kemi nevojë për këtë Shpëtimtar. Ne kemi lindur si qenie njerëzore të mëkatshme në këtë botë. Këtë mëkat e kemi trashëguar nga prindërit tanë të parë, Adami dhe Eva. Pastaj, në jetën tonë të përditshme ne në fakt bëjmë shumë mëkate të tjera. Nuk arrijmë t'i zbatojmë urdhërimet e Perëndisë. Kur gënjejmë, vjedhim, mallkojmë, kur kemi mendime të liga, kur i lëndojmë të afërmit, dhe bëjmë gjëra të tjera më të rëndësishme se Perëndia, ne mëkatojmë. Ne kemi mendime të mëkatshme. Ne shqiptojmë fjalë të mëkatshme. Ne bëjmë vepra të mëkatshme. Si rezultat ju dhe unë meritojmë vdekje të përjetshme në ferr.

Për ne është një ngushëllim të dimë se Perëndia e ka zbatuar premtimin e Vet për të na dërguar Shpëtimtar. Për këtë Shpëtimtar mësojmë nga Bibla.

***Dhe Unë
do të shtie
armiqësi midis
teje dhe gruas,
midis farës sate
dhe farës së saj.***

Zanafilla 3:15

Që të mësoni më shumë për rënien e njeriut në mëkat, lexoni kapitullin e tretë të Zanafillës të Biblës tuaj.

Premtimi është mbajtur

Shumë shekuj kanë kaluar nga ajo kohë, kur Perëndia ia dha për herë të parë premtimin Adamit dhe Evës, e deri te lindja e vërtetë e Shpëtimtarit. Gjatë kësaj periudhe Perëndia dërgon lajmëtarë të posaçëm ose profetë për ta inkurajuar popullin e Perëndisë. Njerëzit kanë pritur me dëshirë të zjarrtë ardhjen e Shpëtimtarit. Profetët vizatojnë me fjalë tablo të shumta që t'u thonë njerëzve kush do të jetë Shpëtimtari dhe çfarë do të bëjë Ai. Ata flasin përherë e më shpesh dhe me qartësi përherë e më të madhe për zbatimin e këtij premtimi. Me ardhjen e kohës së caktuar, si shkëlqim i vetëtimës dhe ushtim i bubullimës në një ditë vere, lind Shpëtimtari i njerëzimit.

Ai lindi para afro 2000 vjetësh në një fshat të vogël, të quajtur Bethlehem në Izrael. E lindi një virgjëreshë me emrin Maria. Ai lindi në një grazhd të varfër, sepse në gjithë Bethlehem nuk kishte vend tjetër për ta kaluar natën.

Engjëjt nga qielli ua lajmëruan barinjve këtë lindje të mrekullueshme. Në Bibël thuhet se kur e panë engjëjllin, barinjt i zuri frika. Por engjëjlli i qetësoi. Ai u tha atyre: *"Mos druani, sepse unë po ju lajmëroj një gëzim të madh për të gjithë popullin; sepse sot në qytetin e Davidit lindi për ju një Shpëtimtar, që është Krishti, Zoti."*

Perëndia e zbaton premtimin e Vet. Ai dërgon një Shpëtimtar. Zbatimi i premtimit është një njeri shumë i posaçëm. Ai është njëkohësisht Perëndi i vërtetë dhe njeri i vërtetë në një person. Ai është njësh me Perëndinë Atë dhe me Frymën e Shenjtë në Trinitet.

Ne e dimë se Ai është Perëndia i Vërtetë, sepse Bibla na thotë se Ai është i pranishëm në krijim. Ai është i gjithëpushtetshëm dhe i pamëkatë. Perëndia Atë në dy raste e quan : *"Biri, të cilin e dua"*.

Njëkohësisht Ai është dhe njeri i vërtetë, gjë që provohet nga nevoja e Tij për të ngrënë e për të fjetur. Ai ka trup njeriu dhe ndjenja njerëzore.

Kur ky Shpëtimtar, i quajtur Jezus, mbush tridhjetë vjet, Ai nis të mësojë dhe të predikojë ungjillin. Shumë njerëz shkojnë që Ta dëgjojnë dhe Ta shohin.

Ata venë sepse Ai flet me autoritet. Shpesh herë në mësimet e Veta Jezusi përdor shembëlltyra, tregime tokësore me rëndësi shpirtërore. Një nga këto shembëlltyra tregon për një njeri, i cili mbillte

*Sepse sot
në qytetin e
Davidit lindi
për ju një
Shpëtimtar,
që është Krishti,
Zoti.*

Lluka 2:11

arën e vet. Një pjesë e farës ra gjatë rrugës dhe zogjtë e hëngrën. Një pjesë tjetër ra në gurishte dhe, sapo mbiu, u tha për mungesë vlage. Një pjesë tjetër ra ndër ferra, ferrat u rritën bashkë me të dhe ia zunë frymën. Një pjesë tjetër ra në tokë të mirë, mbiu dhe dha fryt të bollshëm.

Pas kësaj Jezusi e shpjegoi këtë shembëlltyrë. Ai tha se fara është Fjala e Perëndisë. Disa njerëz e dëgjojnë Fjalën, por atëherë vjen djalli dhe ua merr Fjalën, që këta të mos besojnë dhe të mos shpëtojnë. Ka dhe të tjerë, të cilët e dëgjojnë Fjalën me gëzim dhe besojnë për një farë kohe. Por kur i pllakosin telashe, ata heqin dorë. Këta janë si shtresa e hollë e dheut mbi shkëmb. Fara që bie ndër ferra, është Fjala në zemrat e atyre që e dëgjojnë Fjalën, por besimi i tyre mbytet nga hallet, pasuritë dhe kënaqësitë e kësaj bote. Më në fund Fjala e Perëndisë bie edhe në zemrat e shumë njerëzve, të cilët besojnë në Jezusin si Shpëtimtarin e premtuar, jetojnë një jetë kushtuar Perëndisë dhe janë të shpëtuar. Ne duam që fara e lajmeve të mira për Jezusin të na i mbushë zemrat me besim, apo jo?

Jezusi bën gjithashtu dhe shumë mrekulli. Mrekullitë janë veprime, që mund t'i bëjë vetëm Perëndia. Ato paraqiten që ta provojnë se Jezusi është Biri i Gjithpushtetshëm i Perëndisë. Ai e tregon pushtetin e Vet mbi forcat e natyrës, duke e shndërruar ujin në verë dhe duke e qetësuar shtrëngatën në Detin e Galilesë. Ai sfaq pushtetin e Vet dhe mbi sëmundjet, duke mjekuar të sëmurë, të shurdhër dhe të verbër. Ai madje e tregon forcën e Vet mbi vdekjen duke ringjallur të bijën e Jairos, djalin e së vesë së Nainit dhe mikun e vet, Llazarin.

Ky Jezus, emri i të Cilit do të thotë Shpëtimtar, është Ai që Perëndia ua premtoi Adamit dhe Evës. Ai është gjithashtu dhe Shpëtimtari juaj. Me anë të lajmeve të mira të Biblës ju mësoni çfarë ka bërë Ai që t'ju shpëtojë. Fara e mirë le të bjerë në zemrën tuaj, që të besoni në Jezusin, Birin e Perëndisë dhe Shën Mërisë, dhe të keni jetë të përjetshme me anë të emrit të Tij.

Për lindjen e Shpëtimtarit lexoni kapitullin e dytë të Llukait të Biblës tuaj.

*Fryma e Zotit
është mbi mua,
sepse Ai më
vajosi për të
ungjillizuar
të varfërit.*

Lluka 4:18